

MUNKAADÓI INTERJÚ A

MŰTÖSSEGÉD

FOGLALKOZÁSRÓL

„... látni, hogy egy ember nekünk köszönheti az életét és a gyógyulását, leírhatatlan”

Az interjút adta: S. Péter
Beosztása: Műtőssegéd

Intézmény profilja: Gyermekkorház
Szektor: Egyházi fenntartású intézmény
Ágazat: Humán-egészségügyi ellátás
Dolgozók száma: 60 fő
Munkakörben dolgozók száma: 15 fő
Nemek aránya az adott munkakörben: 100% férfi
Életkori átlag az adott munkakörben: 40 év

- 1. Mióta tevékenykedik műtőssegédként?
Mi motiválta, hogy erre a pályára lépjen?**

Négy éve dolgozom az egészségügyben. Szakképzetlenként kerültem a kórházba, de a vezetőség beiskolázott, így szereztem meg a gipszelő és a műtőssegéd szakképesítést. A különbség az ápoló és a műtőssegéd között az, hogy míg az előző a beteg ágya mellett van a műtétet megelőzően, előkészíti a beavatkozásra, majd utána segít a felépülésében, mi közvetlenül a műtét alatt vagyunk mellette, segítjük az orvos munkáját, foglalkozunk a beteggel. Rengeteg szépsége van a szakmának: látni, hogy egy ember nekünk köszönheti az életét és a gyógyulását, leírhatatlan.

- 2. Mivel foglalkozik és hogyan épül fel az intézményük?
Hányan dolgoznak műtőssegédként Önöknél?**

A kórházi részlegünkön nagyjából hatvan fő dolgozik, ebből tizenöt műtőssegéd. Emellett természetesen vannak orvosok, ápolók, beteghordók, gyógyszerészek, a vezetőség és a technikai személyzet.

**3. Milyen módszereket használnak a műtőssegéd kiválasztása során?
Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?**

A műtőssegédnek szüksége van a megfelelő szakképesítésre, hiszen az ő feladata a műtőben lévő gépek kezelése, az orvosok kiszolgálása és segítése, olykor a beteghordás és a fertőtlenítés is. Az új munkatársakat általában álláshirdetés vagy ajánlás útján érjük el. Sajnos kevesen tanulnak egészségügyi szakmát, mert nem érzik elegendőnek a bérezést, de amikor meglátják a szakma szépségét, megváltozik a véleményük.

**4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben?
Milyen előnyeit és hátrányait tapasztalják meg ennek?**

Alkalmazunk megváltozott munkaképességű személyt. A munka elvégzéséhez olykor jó erőnlétre van szükség, mert a betegeket emelni kell, ráadásul az egész napot állva, járkálva kell tölteni. A munkakörök átszervezésével és a munkahely ergonomikus kialakításával azonban megoldható, hogy megváltozott munkaképességűek is elvégezhessék a munkát.

**5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele?
Mi lehet ennek az oka?**

Nagyon ritkán változik a dolgozók összetétele, a műtőssegédek tisztában vannak azzal, hogy milyen területet választanak. Az, aki felelősségteljesen, szívvvel-lélelkel végzi a munkáját, jól be tud illeszkedni a csapatba, jól érzi magát a kórházunkban.

**6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályán?
Milyen visszajelzést kapnak a dolgozók a teljesítményükről?**

A jó műtőssegéd kitartó, türelmes, könnyedén koncentrálna a feladataira és nem lankad a figyelme. A műtőben felelősséggel végzi a munkáját, be kell tartania a higiéniai előírásokat. Jól kell tudnia együttműködni, hiszen ő dolgozik a műtős orvos keze alá, és össze kell dolgoznia a munkatársaival. Mivel a betegek kiszolgáltatottnak érzik magukat, félnek, ezért a kedvesség, az empátia és a jó modor elengedhetetlen.

A felettesek minden műtét után értékelik a műtőssegéd munkáját, de nagyjából kéthetente van egy meeting, ahol a dolgozók együtt megbeszélik az adott időszakban történeteket.

**7. Van-e tipikus karrierút a műtőssegéd pályán?
Milyen továbblépési lehetőségei vannak a munkavállalóknak?**

Ebben a szakmában nincs tipikus karrierút. Ahhoz, hogy a műtőssegéd továbbléphessen, el kell végeznie más szakképzéseket is.

**8. Mi várható a jövőben ezen a területen?
Miért ajánlja ezt a pályát az érdeklődőknek?**

Az egészségügyben dolgozókra mindig szükség lesz, hiszen sajnos beteg emberek mindig lesznek. Olyanoknak ajánlom ezt a szakmát, akik szeretnek emberekkel foglalkozni, érdeklődnek az emberi test, a biológia és az egészségügy iránt, valamint szívesen segítenek másoknak – legyen szó a betegek egészségéről, vagy a műtős orvosok munkájáról. A foglalkozáshoz nagy szükség van az empátiára és a lelkierőre, hiszen a tehetetlenség, a betegek rosszkedve és szenvedése sokszor megviseli az embert. Ám mindezért kárpótol a rengeteg mosoly, amit kapunk tőlük.